

For each α , β , γ , δ in $\{0, \pi/2\}$, $\alpha + \beta = \gamma + \delta$.

ગુજરાતીમાં પ્રથમ બાળ વિજેતાની હાર્દિક માટે એવી સુધીની અનુભૂતિ નથી.

Tanyscirtus Polonica "Mimica"

የኢትዮጵያዊትና

**ԹԻՒՐՄԻԱՅԻ ՀԱՅԵՐԸ ԴԱՐՁԵԱ.
ԱՆԱՍՏՐՈՅ ԿԸ ԼՐԿԵԱ**

Դիմումը, բնաթերցող, թուշ էն
առաջ հայերը, մահաւանդ թիվ-
փացիները, պատկ անզամ նրանք,
որոնք անցեալ տարի զրգած էին
ՇՄ շակին, երբ նրանց առաջար-
կում են զրգել մեր լրազրին
ՇՄ տարի շարժէ զրգել լրա-
զրին, առաջ են նրանք, որովհե-
տե պատերազմ չը կայ և հայոց
խնդիր չը կայ....:

Արքան անցեալ առքի հայերը
զրդում էին լրազրին, կում հա-
տով առնում էին հայոց թերթը,
այն պատճառով, որ լրազրին ար-
ագու էր հետաքրքիր հետա-
զիրներ, հետարրիր լուրեր: Ա-
րքան նրանց համար զա զու արքու-
թիւն էր և ժամանակը անցյալու
միջնց, և ոչ թէ պահանջ, ոչ թէ
բարոյական պարտաւորութիւն...

Երբ երկու տարի սրանից ա-
ռաջ զարթեցաւ հայոց խնդիրը,
այսինքն թիւրքաց հայերի գրու-
թեան բար որման խնդիրը, մեր
թիւրքաբնակ ցեղակիցները հա-
կացան որ իրանը անպատճառա-
նո այդ խնդրի աջազմկ լուծվելու
և նրան բարի վախճանի հանցնե-
լուն նպաստամուսոյց լինել։ Ո-
րիշ կողմից Դրաստանի և Պար-
ակաստանի հայերը միայն այն
ժամանակ համազվեցան, որ ան-
ձական լինելով իրանց թիւրքա-
բնակ արքանեկից եղացըների զր-
դեան չեւ, անկարող են, նր-
անց ճշնաժամի բայելն, ովնել
նրանց նիստավեւ և բարուայէւ

Անփոքքաց Հայերը, բառն տարի
է, որ իրանց ձեռքումն ունելով
ազգին անուանված և աչ մա-
ն առ ը ու թ ի ւ ն ը, մի տեսակ
բնականարարթիւն եկեղեցական և
վարչական գործերում, այդ ժա-
մանակի ամենդի ընթացքում ո-

Հինգ լուրջին, անպատճառ մը-
նացին:

Պարսկաստանի հովերը իրաւոց
բոլոր թէ բարոյական և թէ ափ-
թէ ավան յարաքերութիւնները ուս-
ասաւուցի և թիւրիացի ցեզա-
կիցների Տես կորուծ, մասցին
պարերով մեռելութեան մէջ:

Խաչ այց ժամանակ, ու ուսա-
ռանցի հայերը, հայոց ազգի
պատկ մասը, որ ամրող դարի ըն-
թացքում, ապրելով ուստաց խա-
զոց աթրապեսութեան տակ, բա-
րեկացութիւն էր փայելում, ու-
ստ հայերը չը մտածեցին ու-
ստինասիրել իրանց թիւրբիացը
արինակից եղբայրների զրութիւ-
նը։ Ըստոյսութեան և նիւթ ապէ-
տականութ թիւրբիով, նրանք չը
մտածեցին այց երկար և խո-
զոց ժամանակամիջոցում այնպէ-
պատրաստել իրանց ամրող հա-
տարակական պատերը, որ հարկա-
ւոր բառեին կարողանացին բարո-
յապէտ և նիւթ ապէտ ազնուկ իրանց
արինակից թիւրբիացի եղբայր-
ներին։

Հայութ Հայութ ամեն թիւրբաց
Հայերի համար, Հայութ մի քաղլ
որ թիւրբաց Հայերի պէս մի կա-
րած ազգին ներկայանամ է Հա-
զիւ թէ մի անզամ Հազար տար-
մայ ընթացքամ, —և նրանք պա-
տրաստ եւին:

Ո՞վ պէտք է նրանց բախզիք.
ըէք, ո՞վ պէտք է մեկնէք նրանց
ազնութեան ձեռքը, եթէ ոչ նրանց,
որոնք զանգում են նրան.
ցից աշխաղակ զբութեան մէջ: Առ
յոց մասնալիք Խոսանուածուած զար
թեցուց թիւրբաց հայեցիք մէջ:

մարզպային թոքառականութեանը
մասնաւոր տուեց նրանց մի զան
գաս, հասկացրեց նրանց թէ զա-
րերով անզործ էին մեացել...
“Կրանք, կրաքես, հասկացան
զզ ջացին, խանուրչութեամբ ըն-
զունեցին իրանց տուած զան-
գասը, առները ազազակեցին թէ
պատրաստ չենք, պետք է այսու-
շեաւ պատրաստինք, պետք է
մեզ կրթենք, լուսուրենք, մեզ
նկրներին հետազոտենք, ուսում-
նասիրենք, և այդն, և այդն,

բայց անցուա չզնամամբ և բոլորը
կրթին մռացվեցաւ։ Եթեմ յու

կոյ պատերազմ, ոյլ ևս չը կոյ
հայոց խնդիր, չը կոյ Խերլինի-
աւազամօքս, չը կան հետոքր-
քիր Շռագիբներ և թվակցո-
թիններ լրացիբների մէջ, առամ
ևն Հայերը, առհասարակ. ուրեմն
ի՞նչ հարփաւոր է կորդալ լրա-
զիբները, հետարրրավիլ մեր թիր-
քիւն պատակ եղացրակիցների գր-
րութեամբ, առամեամբիրել նրանց
կեանքը, առամ նոր մենք, պա-
տառամեցի Հայերաւ:

Արքան անուշագիր թ ողնութեան
Նրանց. Խոկ մինչև այդ ժամա-
նակ, թ ո՞ղ Յմիրը բարձր
անառաջական և զարդարած ան-
տառելի հանգստանոցներից սպազ-
ման, զազեթն իրանց հայրենիքից
ցրվեն աշխարհիս լորս կողմը,
թ ո՞ղ զատարելի հայի հայրենիքը
Հայուսունակը, —և երբ կրկին (ո՞վ
զիսէ երբ) կը ներկայանայ Նրանց
շամար մի պատեհ բռնէ, թ ո՞ղ
Նրանք կրկին անպատճառ լինեն
յարմար զէպրից սպատ բազելու
թ ոյլ լինեն հանգիպած արգելք-
ներին առաջն առնելու: Երբ կը
ներկայանայ սպատին բռնէն
թ ող ոչ մի հայ էլ չը լինի Հա-
յուսունակը....

լու, Տէմարիս, մենք ուստահ-
առնցի հոգերու ապահոված ե-
խազաղ ապրերով, թէ՞նչ հարկա-
ւորութիւն ունենք կարգադ ըստ-
զիրները, թէ՞նչ հարկաւոր է մեզ
ի զար զբանվել, մեր հանգիստ
քանը խանգարել, շատարրրրիվել
մեր թիւրրիացի և զրայրակիցների
թշուառ զրութեամբ....

Վեցի բառ չէ, որ խրապանելիք
հայր մասնի պայման իր անձի և
իր ընտանիքի հանգառութեան և
այսի անդամ շաշերի մրա՛ հայ զա-
նառականը հայել թէ երկու թա-
ման և երկու թաման չափ թա-
ման է անոմ; Հայ պարագանեան
աշխատաբ բառ վարձապարբառ պար-
ագանեար ձեռք բերել, Հայ կապ-
րառուն իր ամերող ոցերը ըստի
շաշուռէ զարծեր ճանեմբար, Հայ
ազգակառ անքան զիշերներ ան-
ցի վերցրած պարզ աներից ոչ թէ,

ինձուար ուստի մասնիքնեւու, ոչը
սուցված վարձաւութեան զո-
մարք համբելու, չոյ բժիշկը իր
զրաբաները իր մեղքաներից ստո-
ւած վազերով ընթի, չոյ բանկիրը
իր կեանը նպաստեց զնի աշ-
խառել խրապանեներ ասքի աւելի
զիսիզէնզներ և շահ ստանա-
լու բանկացին ապրացվաներից,
— ի՞նչ հարկաւոր է իր թիգր-
քիսի ցեզակից եղացրների զը-
րութիւնը և կեանը ուստի մաս-
նիքնեւու, ի՞նչ հարկաւոր է մաս-
քրութիւն ապրացուած....

թե՞ո՞ հայոց բազիքները ինչ
ազգամեն պրեն, թե՞ո՞ հայոց բա-
զիքները կանչեն, ազգամ-
են.... Այս բառու օրու թէ իւն....

Մենք ուրիշ պարսկա ուրա-
թիւններ չենք ճանապահ. բայց
մեր պարսկա ուրաթենից զեղի
մեր զրադաշտ:

1600字，8000字以上

飞凡F7 1.5T精英版

Page 10